

Om nooit te vergeten

LOES BRAAM

‘Oh, wat was ze blij’

Loes Braam, anesthesie-medewerker in het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven: „Het was avond, ik had dienst op de operatieafdeling. Er kwam een vrouw voor een spoedoperatie aan haar buik. Ze huilde, wij dachten van de spanning. Maar ze vertelde dat de volgende dag haar zoon zou trouwen en daar kon ze nu niet bij zijn. Tijdens de operatie hield dat verhaal ons bezig. Zo van: hoe zou jij het vinden als jouw moeder niet op je bruiloft kan zijn? Het was een zware ingreep, dus ze zou de volgende dag niet ontslagen kunnen worden. Ik ben gaan bellen: de wensambulance lukte niet, daar was ze té ziek voor. Toen

Ze hield een mooie speech vanaf de brancard

probeerde ik de gewone ambulancedienst. Kreeg ik 's avonds laat de manager aan de lijn. Die zei: ‘Als jullie een arts en een verpleegkundige regelen, zorg ik dat er een ambulance met twee mensen klaarstaat.’ De arts-assistent die de operatie uitvoerde, Frank Jonkers, en mijn collega Mirjam van Wetten zouden de volgende dag vrij zijn en konden mee. We hebben die avond de familie ingelicht, mevrouw wist nog van niets. 's Ochtends hebben we gekeken of haar conditie goed genoeg was. Gelukkig was dat zo. De familie bracht haar mooie kleren en ik heb de kapper van het ziekenhuis erbij gehaald. Ze zag er heel netjes uit. Ze had een mooie speech voorbereid. Die heeft ze gehouden vanaf de brancard. Oh, ze was zo blij.”

Arnold Mandemaker

